

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem Mgr. Jiřím Gottwaldem v právní věci žalobce: **M.S.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 8. 10. 2009 číslo X, **o plný invalidní důchod**

t a k t o:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce podal v zákonné lhůtě žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 10. 2009, kterým mu byl podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění od 12. 11. 2009 odňat plný invalidní s odůvodněním, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Karviná ze dne 23. 9. 2009 již není plně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti o 30%. Žalobce s rozhodnutím žalované nesouhlasil, neboť je doposud v péči onkologa. Nyní bez recidivy, ale s přetrvávající velkou únavou a bolestmi páteře. Léčení chemoterapií a radioterapií mělo sice příznivý vliv na léčené onemocnění, léčba však měla dopad na stav dalších orgánů žalobce. Žalobce poukazoval na zdravotní potíže související s rakovinovým onemocněním, kterými trpí, a které mu znemožňují vykonávat soustavné zaměstnání a navrhoval zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

K nařízenému ústnímu jednání se žalobce bez řádné omluvy nedostavil.

Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a následujících soudního řádu správního v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí

vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 soudního řádu správního), tedy ke dni 8. 10. 2009.

Provedeným dokazováním soud zjistil, že posudkový lékař Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné při kontrolní lékařské prohlídce dne 23. 9. 2009 míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce hodnotil podle přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. v platném znění, kapitoly XIV, položky 9, písmene c) 30% a vyslovil, že žalobce není již nadále plně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., není ani částečně invalidní dle § 44 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění.

Pro přezkumné soudní řízení zdravotní stav žalobce a jeho dochovanou pracovní schopnost k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí posoudila dne 6. 4. 2010 posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě. Z posudku soud zjistil, že posudková komise při vypracování posudku vycházela ze zdravotní dokumentace ošetřujícího praktického lékaře MUDr. M.S., spisové dokumentace OSSZ Karviná a dokumentace doložené žalobcem. Komise došla k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je maligní tumor levé axily – pravděpodobně jde o primární tumor kožních adnex. Uvažováno i o možnosti metastázy, jiný primární tumor ale nebyl zjištěn přes opakovaná komplexní vyšetření. Zaznamenána ještě recidiva tumoru v roce 2004 – provedena extirpace a další léčba onkologická. Onkologická léčba byla ukončena v březnu 2004, od té doby bez známek recidivy či generalizace onemocnění. Přetrvávají celkové obtíže zřejmě v souvislosti s provedenou léčbou, možná i psychogenní nástavba. Psychiatricky není dle dokumentace léčen. Od ukončení léčby t. č. uplynulo 6 let. Zdravotní stav je stabilizován na dobré úrovni, nádorové onemocnění je v dlouhodobé remisi. Důvodem odnětí invalidního důchodu je příznivá stabilizace zdravotního stavu, bez známek probíhajícího onkologického onemocnění, bez laboratorních známek poruchy s vnitřního prostředí a funkce orgánů, při negativních Tu markerech, s dobrým stavem výživy. Stav žalobce dle komise odpovídá hodnocení dle přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb. ve znění platném v době vydání napadeného rozhodnutí kapitoly XIV, položky 9, písmeno c) 30%. Dle komise nejsou splněna klinická kritéria pro hodnocení dle položky 9, písm. b) či položky 9, písm. d). Dolní hranice byla komisí zvolena pro nepřítomnost jiných závažných chronických onemocnění a příznivou stabilizací zdravotního stavu a dlouhodobou remisi základního onemocnění. Součástí dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jsou další chorobné stavy, které jsou funkčně méně významné a podstatně neovlivňují schopnost soustavné výdělečné činnosti. Dle komise se u žalobce nejedná o zdravotní postižení uvedené v příloze č. 3 a 4 k vyhlášce č. 284/1995 Sb.

Skutková zjištění ve věci učinil soud z rozhodnutí žalované ze dne 8. 10. 2009, z obsahu posudkového spisu žalobce uloženého u Okresní správy sociálního zabezpečení Karviná a z posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě ze dne 6. 4. 2010.

Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. je pojištěnec plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66%, nebo je schopen pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek.

Podle § 39 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb. se při určování poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti pojištěnce vychází z jeho zdravotního stavu doloženého výsledky funkčních vyšetření a z jeho schopnosti vykonávat práce odpovídající zachovaným tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k výdělečným činnostem, které vykonával předtím, než k takovému poklesu došlo, a k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem; přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující schopnost výdělečné činnosti pojištěnce, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, a schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával.

Podle § 6 odst. 3 vyhlášky č. 284/1995 Sb. pro stanovení procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti je nutné určit zdravotní postižení, které je příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Je-li těchto zdravotních postižení více, jednotlivé hodnoty poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a procentní míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti ostatních zdravotních postižení.

Po zhodnocení provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

V projednávané věci jde o odnětí plného invalidního důchodu, podmíněného dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a rozhodnutí soudu proto závisí především na odborném lékařském posouzení zdravotního stavu žalobce. V přezkumném soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnce podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, která je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o plné invaliditě, částečné invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Pokud posudek této posudkové komise splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti posudku, je zpravidla v přezkumném soudním řízení rozhodujícím důkazem. V případě, kdy dochází k odnímání pobírané dávky důchodového pojištění, je posudková komise povinna též přesvědčivě odůvodnit, zda při porovnání s obdobím, kdy byla přiznána odnímaná dávka, došlo u pojištěnce ke zlepšení zdravotního stavu, ke stabilizaci zdravotního stavu, případně zda odnímaná dávka nebyla přiznána v důsledku posudkového omylu.

Soud proto při posouzení dochované pracovní schopnosti žalobce k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí vycházel především z posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě ze dne 6. 4. 2010. Tento posudek podala posudková komise v řádném složení, stanoveném vyhláškou č. 182/1991 Sb. na základě zdravotní dokumentace žalobce a odborným členem posudkové komise byl též lékař – odborný internista. Při stanovení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti vycházela posudková komise z ustanovení § 6 vyhlášky č. 284/1995 Sb. a určila jakými zdravotními postiženími žalobce trpí a tato postižení uvedla v diagnostickém souhrnu. Posudková komise dospěla k závěru, že k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je maligní tumor levé axily – pravděpodobně jde o primární

tumor kožních adnex. Onkologická léčba byla u žalobce ukončena v březnu 2004, od té doby bez známek recidivy či generalizace onemocnění. Za tohoto stavu považuje soud za přesvědčivé hodnocení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce podle přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. v platném znění, kapitoly XIV, položky 9, písmeno c). Tato položka je určena pro maligní kožní tumory po dosažení stabilizace zdravotního stavu (zpravidla po dvou letech od ukončení léčby). Uvedená položka udává možný pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti v procentním rozpětí 30-50% a posudková komise postižení žalobce hodnotila na dolní hranici 30%, a to pro nepřítomnost jiných závažných chronických onemocnění a příznivou stabilizaci zdravotního stavu a dlouhodobou remisi základního onemocnění. Komise hodnotila podle stejné kapitoly, položky i písmene jako posudkový lékař OSSZ. Komise konstatovala, že od ukončení léčby t. č. uplynulo 6 let, zdravotní stav žalobce je stabilizován na dobré úrovni, nádorové onemocnění je v dlouhodobé remisi. Důvodem odnětí invalidního důchodu je dle komise příznivá stabilizace zdravotního stavu, bez známek probíhajícího onkologického onemocnění, bez laboratorních známek poruchy s vnitřního prostředí a funkce orgánů, při negativních Tu markerech, s dobrým stavem výživy. Dle komise nejsou splněna klinická kritéria pro hodnocení dle položky 9, písm. b) či písm. d). Součástí dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jsou další chorobné stavy, které jsou dle komise funkčně méně významné a podstatně neovlivňují schopnost soustavné výdělečné činnosti žalobce. Dle komise se u žalobce nejedná o zdravotní postižení uvedené v příloze č. 3 a 4 k vyhlášce č. 284/1995 Sb.

Pokud se jedná o subjektivní vnímání zdravotních obtíží, soudy rozhodující ve správním soudnictví již judikovaly (viz rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 4. 1. 2006, č. j. 20Cad 28/2005 – 22), že se při určování poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti vychází ze zdravotního stavu doloženého výsledky funkčních vyšetření, nikoliv ze subjektivních pocitů a stesků žalobce. Pakliže u žalobce v současné době dochází ke zhoršování zdravotního stavu, soud konstatuje, že je při přezkoumávání napadeného rozhodnutí vázán skutkovým a právním stavem, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, datem vydání žalobou napadeného rozhodnutí, tedy datem 8. 10. 2009 (§ 75 odst. 1 s. ř. s).

Soud po zhodnocení provedeného dokazování považuje posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě ze dne 6. 4. 2010 za úplný, odborný a přesvědčivý, neboť posudková komise v posudku uvedla, z jakých lékařských nálezů o zdravotním stavu žalobce vycházela, jaká zjištění z nich učinila a jak je hodnotila. Posudková komise také zhodnotila žalobcem předložené lékařské zprávy a stanovila pracovní omezení, která žalobce má a také uvedla okruh zaměstnání, která žalobce při dodržení stanovených pracovních omezení je schopen vykonávat.

Zjištěný pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce ve výši 30% je nižší, než 66% a u žalobce se nejedná ani o zdravotní postižení podle přílohy č. 4 vyhlášky č. 284/1995 Sb. Žalobce tak k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí v souhrnu nesplňoval podmínky plné invalidity, jak jsou vymezeny ve výše citovaném ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. Soud proto žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního.

Náklady řízení účastníkům přiznány nebyly, neboť žalobce v tomto řízení nebyl úspěšný a žalovaná v tomto řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst. 1 a 2 soudního řádu správního).

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů po doručení rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím podepsaného soudu písemně dvojmo. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 14.7.2010

Mgr. Jiří Gottwald
samosoudce